

РЕШЕНИЕ

№ 17

гр. К., 09.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., I-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Светослав Н. Н.

при участието на секретаря М. Г. Г.
като разгледа докладваното от Светослав Н. Н. Административно наказателно дело № 20231850200290 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 58д, т. 1 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на И. Х. Н., от гр. К. срещу Наказателно постановление № 23-0286-000322 от 21.08.23 г. издадено от началник на РУ-К., с което на жалбоподателя на основание чл. 53 от ЗАНН, е наложено административно наказание- „глоба“ в размер на 200 лева по чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5, пр. 4 от Закона за движение по пътищата, за нарушение на чл. 48 от ЗДвП.

В подадената жалба се излагат съображения за отмяна на наложеното с НП административно наказание.

Излагат се доводи за липса на осъществено нарушение от водача на процесния автомобил, липса на компетентност на АНО, доводи за съществени процесуални нарушения, свързани с нарушаване на ЗАН и др.

В съдебно заседание жалбоподателят е редовно призован, не се явява лично, като се представлява от адв. Л. М., с пълномощно по делото.

Административнонаказващият орган – началник на РУ- К., редовно призован, не изпраща представител.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото

писмени и гласни доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 07.08.23 г. около 08,03 ч. жалбоподателката е управлявала лек автомобил - марка „П.“, модел „206“ с рег. №*****, в гр. К., като в района на неурегулирано кръстовище, което се образува между ул. „А.С.“ и ул. „Л.“, движейки се по ул. „А.С.“ с посока на движение от ул. „Л.Ш.“ към ул. „Ц.“ не пропуска ППС, което се е приближавало от нейната дясна страна/ул. „Л.“/и реализира ПТП с л.а. „Ф.“, модел „П.“ с рег. №*****.

На мястото бил изпратен полицейски екип, К. К. и П. Н., които се запознали с пътната маркировка, механизма на ПТП, поради което на място, на 07.08.23 г. бил съставен АУАН от К. М. К. – младши автоконтрольор при РУ- К. за нарушение на чл. 48, пр. 1 от ЗДвП /за това, че не водача не е пропуснал дясно стоящия автомобил на кръстовище на равнозначни пътища и станал причина за ПТП/, в присъствие на нарушителя и на един свидетел на установяване на нарушението, което се установява от положените от тях подписи. Актът бил предявен на жалбоподателя, който го подписал без възражения. Такива не са постъпили и в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на така издадения АУАН и при идентичност на описанието и дадената на нарушението правна квалификация, на 21.08.23 г. било издадено атакуваното наказателно постановление от началник на РУ- К..

Наказателното постановление е връчено на жалбоподателя на 23.08.23 г. видно от отбелязването върху самото НП, като на 28.08.23 г. е подадена жалбата срещу него.

Приетата от съда фактическа обстановка по делото се установява от показанията на свидетелите К. К. и П. Н., както и от събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 НПК, които съдът кредитира изцяло, тъй като същите са непротиворечиви в своята цялост и изясняват фактическата обстановка по начина, възприет от съда.

Съдът кредитира в цялост и приетата по делото АТЕ, въз основа на която, може да се направи извод за механизма на деянието. Въз основа на заключението на вещото лице, както и от свидетелските показания приобщени по делото се установи посоката на движение и местоположението на автомобилите, каква е била организацията на движението и пътните

условия, съответно кой е бил по пътя с предимство.

Съдът се довери и на показанията на свидетелите по отношение на установеното от тях при посещение на мястото на ПТП, което се потвърждава и от приобщения по делото снимков материали, както и от становището на община К. за това каква е била вертикалната и хоризонталната сигнализация на кръстовището към датата на деянието.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата срещу наказателното постановление е подадена в установения в чл. 59, ал. 2 от ЗАНН 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на проверка, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Съгласно разпоредбите на ЗАНН, в това производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП, т. е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентните за това административни органи, в предвидените в ЗАНН давностни срокове, при спазване на материалния закон и процесуалните правила. При тези изводи, съдът намира, че направените възражения в тази насока са неоснователни.

Следва да се отбележи, че процесният АУАН и обжалваното наказателно постановление са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона, като това се установява от заповед № 8121з-1632 от 02.12.21 г. на Министъра на вътрешните работи, както и от длъжностните характеристики на АНО и актосъставителя. В този смисъл актосъставителят и наказващия орган са материално компетентни да установят нарушението и да наложат за него административно наказание, а направените възражения в тази насока са неоснователни.

При съставянето на АУАН и издаването на НП са спазени императивните правила на чл. 42, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН, като нарушението е ясно описано и му е дадена съответната правна квалификация.

Съгласно чл. 48, пр. 1 от ЗДвП, „На кръстовище на равнозначни пътища водачът на пътно превозно средство е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се намират или приближават от дясната му страна...”

По делото е безспорно установено, че кръстовището не е било регулирано с пътни знаци за предимство към датата на извършване на деянието, както и това, че жалбоподателката не е пропуснала движещият се с предимство автомобил.

От писмените и гласните доказателства по делото несъмнено се установява, че жалбоподателят извършил посоченото в наказателното постановление деяние.

От субективна страна, нарушението на чл. 48 от ЗДвП е извършено от жалбоподателя при форма на вина небрежност, тъй като той не е съзнавал общественотоопасния характер на деянието и на последиците му, тъй като липсват доказателства да е видял идващия от дясната му страна автомобил по пътя с предимство. Като правоспособен водач на МПС обаче той е бил длъжен да се огледа и прецени цялата пътна обстановка, като пропусне идващия от дясната му страна автомобил, преди да продължи движението си.

В чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е предвидено, че административно наказание за водач, който не спази предписанието на пътните знаци и правилата за предимство и други, с което създаде непосредствена опасност за движението. Но в конкретния случай тази опасност е реализирана и поведението на жалбоподателя се намира в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП. С оглед настъпилите по-тежки общественотоопасни последици, правилно деянието е квалифицирано по ал. 2 на чл. 179 ЗДвП. Тази разпоредба предвижда санкция от 100 до 200 лева за водач, който причини ПТП вследствие на допуснато нарушение по ал. 1 на същия текст. Доколкото в случая липсват данни за извършено престъпление, а съществува несъмнена причинно-следствена връзка между отнетото предимство от страна на жалбоподателя и реализираното ПТП, съдът намира, че правилно наказващият орган е квалифицирал нарушението по посочения текст. В случая следва да се посочи, че съгласно § 6, т. 30 от ДР на ЗДвП съдържащ легално определение за пътнотранспортно произшествие, това е „събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и

предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети“. Законът не изисква вредите да са значителни или да увреждат конструкцията на автомобила, като в случая се касае за причинена имуществена щета на три МПС.

Именно поради последното, съдът намира, че не са налице и предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като с поведението си жалбоподателят не само е застрашил обществените отношения, а в условията на натоварено движение е предизвикал ПТП, при което са увредени три автомобила, което сочи на повишената му обществена опасност.

Размера на наказанието е правилно определен, поради което и не са налице основания за неговото намаляване.

В контекста на изложеното съдът достига до извод за виновно осъществено от жалбоподателя нарушение на чл. 48 ЗДвП, поради което НП следва да бъде изцяло потвърдено като правилно и законосъобразно.

С оглед изхода на делото в тежест на жалбоподателя следва да се възложат сторените по делото разноси за заплатена сума от 447,84 лева за възнаграждение на вещото лице по допуснатата АТЕ.

Воден от горното на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло наказателно постановление № 23-0286-000322 от 21.08.23 г. издадено от началник на РУ- К., с което на жалбоподателя И. Х. Н., ЕГН***** е наложено административно наказание- „глоба“ в размер на 200 лева по чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5, пр. 4 от Закона за движение по пътищата, за нарушение на чл. 48 от ЗДвП.

ОСЪЖДА И. Х. Н., ЕГН***** да заплати по сметка на РС- К. сумата от 447, 84 лева, представляваща заплатена сума от бюджетните средства на съда за автотехническа експертиза по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд -София област, в 14-дневен срок от получаване на съобщение, че решението е изготвено.

Съдия при Районен съд – К.: _____